

Vallahi ben masumum, suçlu Sam Amca, Siyonistler ve Yahudiler'dir

Türkiye'nin siyasi söyleminde vazgeçilmez bir yer edinmiş olan "dış mihraklar" kavramı "işlerin kötüye gittiği" her türlü vesilede gündeme gelmiş, "dış mihraklar" veya daha geniş tanımıyla "Türkiye'yi bölmek isteyen iç ve dış güçler" gizli, gizemli ve "karanlık emeller"i olan bir lobiler gücünü ifade etmiştir.¹

Aslında "dış mihraklar" bir paranoyak hâlet-i rûhiyenin dışı vuruşudur, bir günah keçisi arayışıdır, bir toplumun kendi gerçekleriyle yüz yüze gelmekten kaçınmasıdır, zaaflarını kabul edip özeleştiri yapmak yerine bundan kaçınıp toplumda görülebilen tüm kötülükleri gizli güçlere yikleme kolaylığıdır.

1950'li yıllardan başlayarak milliyetçi (bir dönemin geçerli deyişimiyle "mukaddesatçı") ve İslamcı kesimlerin ve siyasetçilerin düşünce dünyaları bir "siyonist-farmason-dönme-komünist işbirliği" saplantısının egemenliği ve ipotekli altında kalmıştır. İslamcı basında birçok kez tekrarlanarak yayımlanan "klasik" bir yazıda *Sebilürreşad* dergisinin yayımcısı Eşref Edib, "Türk milletini ve devletini tehdit eden tehlikeler" olarak "Kara irtica, sarı irtica ve kızıl irtica"yı gösterir. Eşref Edib'e göre Kara irtica Türkleri Hıristiyanlaştırmak, Sarı irtica

Masonluk ve Yahudilik, Kızıl irtica ise Komünizm ve dinsizliktir.² Karl Marx'ın Yahudi kökenli oluşu ve 1917 Bolşevik Devrimi'nin kadrolarında bazı Yahudiler'in yer almış olmaları "Kızıl"ın ardında Yahudiler'in mevcut olduğu saplantısına yol açmış, Yahudiler'in bir yandan komünizmin, diğer yandan kapitalizmin ardında var oldukları iddia edilmiş, ve bu iddialardan hareketle ünlü düzmece antisemit *Siyon Önderlerinin Protokolleri*³ kitabı mesnet gösterilerek Yahudiler'in "Cihan Hakimiyeti Ulküsü" doğrultusunda her şeyi amaçlarına alet ettikleri tekrarlanmıştır. Artık Türkiye'de bireyler her taşın altında Alexandre Dumas'ın "birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için" diye haykıran ünlü dört silahşörü gibi gücünü yapmış "siyonist, farmason, dönme ve kızıl"lar dörtlüsünü aramaya başlamışlardır. 1950'li yıllarda başlayan bu gizli güc arayışı sürecinde önce Ahmed Emin Yalman'ın şahsında simgeleşen Selanik dönemleri,⁴ Yalman'ın vefatı ile gündemden düşmüş, daha sonra Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri'nin yıkılması ile "kızıl"ar gündemi terk etmiş, ancak "Siyonist-farmason işbirliği" tüm sıcaklığı ve "güncelliği" ile günümüze değin gündemi ve beyinleri işgal etmeye devam etmiştir.

Bu söylem günümüzde göreceli olarak modernleşmiş, artık "Yeni Dünya Düzeni" ya da "yeni Masonik Düzen" söz konusudur.⁵ Yeni Dünya Düzeni'nde ise Yahudi kökenli çok uluslu Amerikan şirketleri Amerika'da etkin çevreleri ellerine geçirmişler ve dünyayı idare etmektedirler.

Ülkemizde siyasetin en tepe noktalarında yer alan kişiler tarafından kısaca "dış mihrak-

2 *Sebilürreşad*, Cilt IV, sayı 91, Kasım 1950, sh. 242-248.

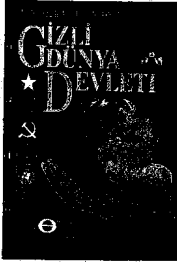
3 Bu konuda daha fazla bilgi için bkz. Rifat N. Bali, "Siyon Önderlerinin Protokolleri - Düzmece Bir Kitap Örneği", *Toplumsal Tarih*, Eylül 1995, sh. 48-53.

4 Toplumumuzda vazgeçilmez bir yer edinmiş olan bu ikinci deyin için gene bkz. Alper Sedat Aslandaş ve Baskan Bıçakçı, a.g.e., sh. 196-198.

5 Bu konuda ülkemizde yakın tarihte yayımlanmış bir kitap için bkz. Haron Yahya, *Yeni Dünya Düzeni ya da Yeni Masonik Düzen Dünyanın Beşyüzlü Yüklü Gerçek Tarihi ve Dünya Düzeninin Gizli Yöneticileri*, İstanbul, Vural Yayıncılık, 1996.

1 "Dış mihraklar", Türkiye'nin siyasi deyimleri arasında almış ve çok özgün ve değerli bir araştırmada da bu deyim yer verilmiştir. Bkz. Alper Sedat Aslandaş ve Baskan Bıçakçı, *Popüler Siyasi Deyimler Sözlüğü*, İletişim Yayınları, 1995, sh. 72-73.

lar" diye adlandırılan buna karşın popülist söylemde "siyonist-farmason" işbirliği olarak tanımlanan bu tür günah keçisi arayışları veya paranoyak tavırların, yayın dünyasında yer alan son bir örneği yakın tarihte yayımlanan *Dünyayı Kimler Yönetiyor? Gizli Dünya Devleti* (İstanbul 1996, Dağıtım: Milli Gazete) kitabıdır. Kitabın özelliği 24 Aralık 1995 Genel Seçimleri'nden önce promosyon olarak kupon karşılığı *Milli Gazete* tarafından dağıtılacağı ilân edilmesi ve bunun da geçtiğimiz haftalarda yapılmış olmasıdır. Kitap telif ekmelemlerle İslami bir söyleme büründürülmüş olup 1960'ların Amerika'sında, yani şiddetli bir siyah ve Yahudi düşmanlığının egemen olduğu yılların Amerika'sında, bir radikal sağ teşkilat olan John Birch Society'e mensup Amerikalı yazar Gary Allen'in *None Dare Call it Conspiracy* ile *Die Insider* kitaplarının birer çevirisini içermektedir. Söz konusu kitap 1972 yılında Amerika'da başkanlık seçimlerinden önce John Birch Society'nin gayretleri sonunda cep kitabı olarak basılıp Amerika'da beş milyon nüsha dağıtılmış ve paranoyak sağın kutsal kitabı haline gelmiştir. Kitap içerik olarak "Insider" (İçeridekiler) diye adlandırılan bir grup tarafından denetlenen bir "dünya hükümeti"nin her şeye egemen olduğu düşüncesi üzerine kuruludur, ve Batı dünyasında artık eskimiş ancak Türkiye'de maalesef halen canlı tutulmaya çalışılan Yahudi karşıtı izlekleri de içerir. "Uluslararası bankacılar"ın çoğu Yahudidir, ve Yahudiler "İçerdekiler" grubunun içindeki gerçek "İçerdekiler"dir. Bu paranoyak komplo teorilerine göre tüm Amerikan kurumları Yahudiler ve Siyonistlerin emirlerine tâbidirler. Ekim 1917 Bolşevik Devrimi'ni Yahudiler gerçekleştirmiştir.⁶ Ezcümle dünya,

Siyonistlerin (yani Yahudiler'in), Gizli Dünya Devleti (yani "Cihan Hakimiyeti") kurma amaçlarına hizmet eden kurumlar, siyasetçiler, bankacılar vs. vs. ile doludur, herkesin de bu gizli güçten sakınması, önlemler alması gerekir!

Bu paranoyak komplo teorilerini içeren bu kitabın en şaşılacak yanı sadece "dilimize kazandırılmış" olması değil *Milli Gazete*'nin okurlarına sürekli olarak kitabı "özellikle okumaları" yönünde telkinlerde bulunmasıdır. Kitabın arka kapağında Türkçe çevirinin editörü "Bu eseri dikkatle okumanızı; sonra da eşinize, çocuklarınıza, torunlarınıza, yakınlarınıza ve çevrenizdeki insanlara mutlaka ama mutlaka okutmanızı tavsiye ediyoruz" der. Edi-

törün bunu demesiyle yetinilmemiş, ayrıca *Milli Gazete*'de kitabı öven muhtelif yazılar çıkmıştır. Bir tanesinde yazar Ahmet Akgül kitabı tanıtırken "bin kitap değerinde bulduğum bu çok özel ve önemli eserin, okuyuculara ulaşmasında emeği geçen tüm yetkili ve ilgili zevata tebriklerimi ve teşekkürlerimi sunuyorum" dedikten sonra huzun alamayıp kitabı "kalpleri ve kafaları doyurmak ve sükunete erdirmek üzere hazırlanmış bilgileri belge-

lerle isbatlamış bir 'şaheser'" olarak gördüğünü belirtir, ve kitabın "insanlığın bünyesine kanser hücreleri gibi yerleşen siyonist mikroplarını ve şeytanın çocukları olan Yahudi ve masonları ve bunların gizli tertip ve tahribatlarını" ortaya koyduğunu belirtir.⁷ Daha sonra iki okur daha kitabı överler⁸ ve en nihayet kitap bir köşe yazarının bir dış politika yazısında da mesnet ve kaynak olarak kullanılır.⁹

Ahmet Akgül, "Gizli Dünya Devleti" üzerine, *Milli Gazete*, 29 Haziran 1996.

6 George Johnson, *Architects of Fear- Conspiracy Theories and Paranoia in American Politics*, Jeremy P Tarcher Inc. 1983, sh. 135-136 ve Arnold Forster & Benjamin R. Epstein, *The New Anti-semitism*, McGraw Hill Book Co., 1974, sh. 285-291.

8 Adnan Orhan, "Gizli Dünya Devleti", *Milli Gazete*, 3 Ağustos 1996 ve A. Levent Sancar, "Gizli Dünya Devleti", *Milli Gazete*, 6 Ağustos 1996.

9 M.Han Kayani, "Refah'a Siyonist Sorgulama", *Yeni Şafak*, 27 Eylül 1996.

Paranoyak komplo kuramlarının veya başka bir deyişle günah keçisi arayışının yanlış olduğunu artık İslâmi kesimdeki aydınlar da açıkça ve yüksek sesle ifade etmeye başlamışlardır. İslâmcı bir aydın "*kendimi bildim bileli müslümanlar masonlardan, siyonistlerden, Tanzimatçı ehl-i taklidden, Selanik dönmelerinden, komünistlerden dinsizlerden, densizlerden şikâyet edip dururlar ve başımıza gelenleri onlardan bilirler. Bu edebiyat bugün de devam etmektedir. Ben artık aynı hanaatte değilim*" demiş¹⁰ ona benzer bir şekilde İslâmi camiaya mensup başka bir aydın ise her taşın altında Yahudiler, İsrail ve Amerika'yı arama saplantısına karşı "*iyi ki Amerika, İsrail ve S.S.C.B. var. İyi ki Marks, Papa, Darwin ve Freud var. Onlar da olmazsa halimiz nice olurdu, geri kalmışlığımıza ne kılıf bulurduk*" diye özeleştiri yapmış¹¹ gene İslâmi kesime mensup başka yazarlar da komplo teorilerini ifşa edip yanlış olduklarını muhtelif vesilelerle belirtmişlerdir.¹² Ancak özeleştiri yapabileme erdemini gösterebilmiş bu yazarlara rağmen Türkiye'de komplo teorileri halen revaçtadır.

Türkiye ve özellikle Müslüman ve milliyetçi

10. Mehmed Şevket Eysel, "Kabahat Bizdedir", Milli Gazete, 28 Kasım 1991.
11. Abdurrahman Dilipak, "Ah şu Yahudiler!", Milli Gazete, 22 Ocak 1990. Aynı yazar "Yahudi düşmanlığının temelleri nelerdir?", sh. 176-194, *Sorular Sorular ve Cevaplar 1* içinde, Beyan Yayınları, 4 bs. 1995, makalesinde de aynı özeleştiri yapmıştır.
12. Örneğini Ali Murat Güven, "Vallahi billahi Yahudi ırkı da etten-kemikten yaratıldı!" (1) ve (2), Milli Gazete, 7 ve 9 Ağustos 1996 ve Metin Karabaşoğlu, "İçimde bir Yahudi var", sh. 51-68, *Camide Dans Var* içinde, Karakalem, 1995.

camia, düşünce dünyalarının önemli bir kısmını işgal etmiş olan sığlık ve ilkeliği artık gerçekçi bir şekilde kabullenmeli, ve her şeyi bir gizli güç, bir "dış mihraklar" bir "siyonist-farmason komplosu" kuramlarıyla izah etme alışkanlığından da uzaklaşmalıdır. Bunun zamanı gelmiş ve geçmiştir. Bu tür bir arayışın Refah Partisi saflarında da var olduğu parti kurmaylarından Abdullah Gül'ün "her şeyi Siyonizm ve emperyalizmle izah etme sığınağına girmeyeceğiz." sözlerinde de gözükmektedir.¹³

Türkiye'nin aynaya dönüp makyajsız bir şekilde kendi yüzüne bakıp kırışıklıkların, çirkinliklerini görmeye hazır olup olmayacağı, ayrıca kırışıklıkların nedenlerini de başka yerlerde değil, kendi iç bünyesinde ve zaafalarında arama ve özeleştiri yapma erdemini gösterip gösteremeyeceği, ve gösterecekse bunu yapmaya ne zaman hazır olacağı ise meçhuldür. Ancak bunun yapılmasında da şiddetli bir gereksinim vardır.

Necdet Uğur'un dediği gibi "*kusurlarımızı, korkularımızı yetersizliklerimizi sakladık (...)* Yeni ya da yenilgi nemiz, büyük ya da küçük kimimiz varsa hepsini eleştirel ve yansız bir gözle yeniden değerlendirmeliyiz. Bizim insanımız ve toplumumuz ötekilerden daha az güvenilir değildir. Kendisine yeni kimlik arayan toplumumuzun sağlıklı bir özeleştiriye gereksinimi vardır."¹⁴

RIFAT N. BALI

13. Cengiz Erdinc, "Büyük Doğu'nun Batılısı", Aktüel, 15 Temmuz 1996, sh. 40-43

14. Necdet Uğur, *Alla Turca'nın Sonu*, YKY, 1996, sh. 11-13.